

[Edvard Sørensen.]

der kan træffe en bedre Afgørelse end de, der kender Forholdene paa Stedet. Jeg ved vel, at man over for dette kan fremføre, at Afgørelserne, naar de lægges ud til de lokale Myndigheder, vil blive uensartede, men denne Indvending maa ikke virke afskrækkende. Livet er nu engang mere mangfoldigt end en Linealafgørelse, som disse Afgørelser under de nuværende Forhold har Tendens til at blive. Jeg vilde tro, at Centraladministrationens Embedsmænd selv vilde være interesserede i at faa en Del Afgørelser lagt ud til de lokale Myndigheder, da de trods deres store Dygtighed er overbebyrdet med Arbejde.

De nugældende Refusionsordninger bør tages op til Undersøgelse, idet de under de nuværende Former forflygtiger det økonomiske og personlige Ansvar. Der bør tilstræbes en bedre Byrdefordeling mellem Stat og Kommune og mellem Kommunerne indbyrdes for at naa frem til, at Ret og Pligt i stærkere Grad, end Tilfældet er i Dag, følges af økonomisk Ansvar. Derved vil Skattelovene og Skattereglerne formentlig blive forenklet, hvad der ogsaa er stærkt tiltrængt.

I Forbindelse med Bebudelsen af, at Skattekommissionen igen skal til at arbejde — den har jo nu holdt Ferie i mange Aar —, er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil fremsætte til Debat i Offentligheden og forhaabentlig ogsaa i Skattekommissionen.

Naar Indkomstansættelserne drøftes, hører man ofte den Udtalelse fremsat, at Lønmodtagere skal betale Skat af hver Øre, de tjener, medens andre slipper billigere. Jeg har tit følt, at der i denne Betragtning var noget rigtigt. Der kan i den Forbindelse ses helt bort fra de urigtige Selvangivelser, for de findes erfaringsmæssigt inden for alle Lejre. Der ligger en Forskel i Behandlingen deri, at Landmændene ved Forbrug af egne Produkter kan regne disse til Produktionspris, ligesom handlende kan udtage Varer til Fremstillings- eller Indkøbspris. Derved faar disse Erhverv en Fordel, som Lønmodtagere ikke har. Det, jeg kunde ønske, var, at alle Lønmodtagere, der ikke har andet Erhverv ved Siden af, fik et Fradrag, svarende til den Fordel, Udøvere af Erhvervene har ved Forbrug af egne Produkter eller ved Udtagning til Privatforbrug af egne Lagre eller Frembringelser. Beløbet maatte varieres efter Lønnens og Husstandens Størrelse. Det kan ikke blive mange Hundrede Kroner selv for de højest lønnede, men det vilde være en Retfærdighedshandling over for Lønmodtagerne, som vilde være rimelig

og give dem det Indtryk, at nu beskattes alle paa lige Fod.

I Slutningen af Programudtalelsen udtales der, at „Regeringen af ærlig Vilje vil bestræbe sig for at formidle Modsætningerne mellem Partier, Befolkningsgrupper og Erhverv, ud fra den Opfattelse, at Samfundets Fællesinteresser altid maa overskygge ensidig Pleje af Særinteresser“. Til Arbejdet for dette og til Gennemførelse af den af Programudtalelsen følgende Lovgivning kan Regeringen regne med loyal Støtte af vort Parti, og det er mit Haab, at de øvrige Partier her i Rigsdagen vil gaa ind i et loyalt Samarbejde til Løsning af de mange og store Opgaver, der ligger for.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremsatte en Bemærkning, som bedre end de Udtalelser, jeg har hørt til nu, karakteriserer hele Regeringens Programerklæring og for saa vidt hele den Situation, der foreligger her ved Indledningen til Finanslovens Debat. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde, at Regeringen havde udformet sin Programerklæring saaledes, at alle kunde give den Tilslutning, og det er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i. Deraf følger ogsaa, at den Stilling man maa tage her ved Finanslovens første Behandling, hvor Opgaven for de enkelte Partier er at besvare Regeringens Programerklæring, for Oppositionens Medlemmer i høj Grad maa blive at svare Regeringen, at alt efter som Forslagene kommer frem eller som de ikke kommer, maa man tage Stilling til hele Regeringens Politik; for det er fuldkommen rigtigt, saadan som det ærede Medlem understregede det, at Regeringen i sin Programtale har bestræbt sig for at glemme Valgkampen og Valgløfter og at forme Ordene saaledes, at vi ikke kan se, hvorledes Regeringens Politik vil blive bagefter. Men det skal være min Opgave her i Dag paa mit Partis Vegne at give Regeringen det Svar, vi nu kan give paa Programerklæringen af 21. November.

Jeg vil da gerne begynde med at fastslaa, at Ministeriet Knud Kristensen efter vor Opfattelse sidder med fuld parlamentarisk Ret. Ministerkrisen efter Valget forløb paa den Maade, at der først rettedes en Henvendelse til Statsminister V. Buhl om at danne den nye Regering, og der er ingen Grund for mig til ikke at nævne her, at Det konservative Folkeparti var af den Anskuelse, at Socialdemokratiet kunde have dannet den nye Regering. Vi forstaar i og for sig godt, at et Parti, som havde mistet saa mange Stemmer ved Valget, ikke var